

نزای: (اللهم لك أسلمت، وبك آمنت، وعليك توكلت، وإليك خاصمت، وبك حاکمت، فاغفر لي ما قدمت وما أخرت، وأسررت وأعلنت، وما أنت أعلم به مني، لا إله إلا أنت)

له ئیبن عه باسه وه -ره زای خویان لیبت- ده لیت: پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- نه گهر له شه ودا نوپزی بگردایه (نم نزایه ی) ده فهرموو: «(اللهم ربنا لك الحمد، أنت قیّم السموات والأرض، ولك الحمد أنت نور السموات والأرض ومن فیهن، أنت الحق، وقولك الحق، ووعدك الحق، ولقاؤك الحق، والجنة حق، والنار حق، والساعة حق، اللهم لك أسلمت، وبك آمنت، وعليك توكلت، وإليك خاصمت، وبك حاکمت، فاغفر لي ما قدّمت وما أخرت، وأسررت وأعلنت، وما أنت أعلم به مني، لا إله إلا أنت)*». * (واته: خودایه، نه ی پهروه ردگارمان حمد وسویاس بو تو، تو ئاسمانه کان وزه وی نه وانه یش که تیاندان، وحمد وسویاس بو تو نور ورؤشنای ئاسمانه کان وزه وی نه وانه یش که تیاندان، تنها تو هق وراستیت، و ته ی تو تنها هق وراستیه، وپه یمانه کانت هق وراستیه، وگه یشتن به تو هق وراستیه، وپه هشت هق وراستیه، وئاگری دۆزه هق وراستیه، وقیامت هق وراستیه، خودایه گوپراهی لی توّم -مسولمان بووم-، وئیمانم -باوه یرم- به تو هینا، وداوای یارمه تی له تو ده کم -ته وه کول به تو ده کم-، به هو ی یارمه تی تو پروبه پرووی دوژمنه کان ده بمه وه، داوای حوکم و دادوه ری له تو ده کم -له نیوان من وپه رامبه ره کانم-، له گونا هانه شم خو ش به؛ نه وانه ی له پیشووتر کردوومه، نه وانه ی له داهاتوو ده ی کم، وگونا هنی نیهنی وئا شکر ام، وئم گونا هانه ش تو باشتر شاره زاییت سه باره تیان زیاتر له خوّم، هیچ په رستراویک هق وراست نیبه شایه نی (په رستن بیّت جگه له تو

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- نه گهر له شه ودا نوپزی بگردایه پاش ته کبیره ی ئیحرام -ووتنی یه کم: الله اکبر- (نم نزایه ی) ده فهرموو: (اللهم ربنا لك الحمد: خودایه، نه ی پهروه ردگارمان حمد وسویاس بو تو): هه موو حمد وسویاسیك واجبه وشایسته یه بو خوی گه وره -سبحانه وتعالی، نه و زاته مه زنه سوپاسکراوه به هو ی سیفه ته کانی وناوه کانی ونیعمه کانی وخولقاندنی وکرده وه کانی وفهرمانه کانی وحوکمه کانی، نه و سوپاسکراوه له یه کم وکو تادا، وله نه ینی وئا شکرادا. پاشان فهرمووی: (أنت قیّم السموات والأرض: تو ئاسمانه کان وزه وی نه وانه ی تیاندان په ریوه یان ده به یته): واتا تو ئاسمانه کان وزه ویته دروست کردوو وپه ریوه یان ده به یته به و شیوه ی چاکه بو یان پاش نه وه ی بوونیان نه بوو، تو خولقیته ر وریزیده ر وپادشا وپه ریوه ری گه ردوونی -الخالق والرازق والملك والمدير- یته؛ نم ناوانه جگه له ناوی -المدير- نه بیته نه وانی تر هه موویان له ناوه پیروژه کانی خوی گه وره، تو بوونه وه ره کان زیندوو ده که یته وه وده یانژیته یته -المحيي والممیت- یته. (ولك الحمد أنت رب السموات والأرض ومن فیهن: حمد وسویاس بو تو؛ تو پهروه ردگاری ئاسمانه کان وزه ویته نه وانه یش که تیاندان): له سیفه ته کانی خوی گه وره نه وه یه نور ورؤشناییه، نه و -په رده یه ی- له نیوان نه و بوونه وه ره کانیته ی نور، و خوی گه وره -سبحانه وتعالی- ئاسمانه کان وزه وی ره وشنا کردوو ته وه ونوری پیان به خشیوووه، وه یدایته ده به خشیته به نه وانه ی له ئاسمانه کان وزه ویدان، ونا بیته سیفه تی نور ورؤشناییه نه هی ونکو لی لی کریته ونا بیته به مانایه کی تر لی کبدریته وه. (أنت الحق: تنها تو هق وراستیت): -الحق- ناویکه له ناوه کانی خوی گه وره وله سیفاته کانی خوی گه وره یه، خوی گه وره هه قه له زاتی خو ی وله سیفاته کانیدا، کامله له سیفاته کانیدا، هیچ شتی که نایه ته بوونه وه به بی بوونی زاتی مه زنی. (وقولك الحق: وته ی تو تنها هق وراستیه): نه وه ی تو فهرمووته هق وراستی و دادپه روه ریبه، وه یچ نا هقی وپوچه لی که تووشی نا بیته له

پیش ونه له پاشیهوه، ونه له ههوالهکانی، ونه له حوکمهکانی وشه ربه ته که ی، ونه له پهیمانەکانی. (ووعدک الحق؛ پهیمانەکانت ههق وراستیه): واته تۆ پهیمانەکانت جیه جی ده کهیت وده بیت بینه دی، بهو شیوه بهی خۆت پهیمانت داوه، بۆیه پیچه وانە نایته وه ونايان گۆریت. (ولقاؤك الحق؛ وگه یشتن به تۆ ههق وراستیه): واته ده بیت بهنده کان هه ر بگه ن به دیداری تۆ وپاداشتیان ده ده یته وه به پئی کرده وه کانیان، وئهم دیداره بینینی خوی گه وره ش ده گرتته وه -سبحانه وتعالی-. (والجنه حق والناز حق؛ و به هشت ههق وراستیه وئاگری دۆزه خ ههق وراستیه): واتا بوونیان هه یه، ههروه کو تۆ فهرموته ئاماده کراون ئه وانه ده چنه نیویانه وه، ئه وانه شوینی مانه وه ی هه میشه بین، چاره نووسی بهنده کان بۆ ئه وه دوو شوینه یه، ته نها کافره کان به هه تاهه تای له دۆزه خدا ده مینه وه. (والساعه حق؛ وقیامهت ههق وراستیه): واتا هانتی قیامهت وزیندوو بوونه وه ی بوونه وه ره کان ههق وراستیه وهیچ گومانیک ی تیدا نیه، وئهمه جیگیره وهیچ ناگۆریت، وئه وه کۆتای دونه یه وسهره تای ده ستپیکردنی رۆژی دوا یه. (اللهم لك أسلمت؛ خودایه گویا یه لی تۆم -مسولمان بووم-): واتا ملکه چی حوکم وفهرمانه کانی تۆم، و مسولمان بووم، و رازی بووم به م ئاینه پیرۆزه. (وبك آمنث؛ وئیمانم -باوه ریم- به تۆ هینا): واتا په یامه که ی تۆ به راست دانا وئه وه یشی تۆ ناردووته له پیغه مبه ران وکتیبه کان به راستم دانا و باوه ریم پیمان هه یه، و کرده وه کردنم له ژباندا به پئی ئه وه په یامه یه که تۆ ناردووته. (وعليك توکلث؛ وداوای یارمه تی له تۆ ده که م -ته وه کول به تۆ ده که م-): واتا داوای هاوکاری له تۆ ده که م په نا به تۆ ده گرم وهه موو کاروباریکم ده سپیرم به تۆ. (واليك خاصمث؛ به هۆی یارمه تی تۆ پرو به پرووی دۆژمه کان ده بمه وه): به هۆی ئه وه به لگه وزانسته ی به منت به خشیوووه؛ سه رده که وم به سه ر که سیک نکۆلی بکات ودر به ئاینه که ی تۆ بیت. (وبك حاکمث؛ داوای حوکم و دادوهری له تۆ ده که م -له نیوان من و به رامبه ره کانم-): واتا هه رکه سیک ههق وراستی قبول نه کات و نکۆلی لیبکات؛ حوکم کردن له سه ر ئه وه ده سپیرم به تۆ و تۆ ده که م به دادوهر له نیوان من وئه وه، و به مه ش خۆم به دوور ده گرم له حوکمی وفهرمانی هه موو ملهور و تاغوتیک یان حوکمیک ی پوچه ل که پیچه وانە ی حوکمی تۆ بیت وه کو یاسا دانراوه کان و گومپراکان و فالگره وه کان و کهسانی تر که زۆر له خه لکی بۆ حوکم و دادوهری کردن ده گه رینه وه بۆ لای ئه وان. (فاغفر لي ما قدّمث وما أخرث، وأسررث وأعلنث، وما أنت أعلم به مني؛ له گونا هانه شم خۆش به؛ ئه وانە ی له پیشووتر کردوومه، وئه وانە ی له داها توو ده یکه م، و گونا هانی نیهنی وئا شکر ام، وئهم گونا هانه ش تۆ باشتر شاره زاییت سه باره تیان زیاتر له خۆم): واتا له هه موو تاوان و گونا هه کانم خۆش به، وئه وانە یشی که ده یانکه م له داها توودا، وله ئه وه تاوان و گونا هانه یشم خۆش به که لای بهنده کانت ئاشکرایه وئه وانە یشی لییان شاره وه یه و که س پیمان نازانیت. پاشان نزاکه ی کۆتای پیهینا به ووتنی: (لا إله إلا أنت؛ هه یچ په رستراویک ههق وراست نیه شایه نی په رستن بیت جگه له تۆ): واتا ته نها داوا له تۆ ده که م وله تۆ ده پاریمه وه؛ هه موو په رستراویک جگه له تۆ پوچه ل و گومپرایه، وسه ره نجامی په رستنی جگه له خوی گه وره یان په رستنی شتیک یان که سیکی تر له گه ل خوی گه وره؛ سزا و تیاچوون ده بیت، ئه مه ته وحیده -به ک خودا په رستیه- که پیغه مبه ران پئی ها توون، و خوی گه وره فه رزی کردووه له سه ر بهنده کان.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8285>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

